

שזה כסף ככסף

- We've established that the superiority of קניין כסף and its manifold applications is that it focuses on the interaction between the two human parties involved.
- We now want to zero in on the nature of that interaction.
- And what part of it are we using to effect קידושין

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ב עמוד א
/מתני'/. האשה נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים. נקנית בכסף, בשטר, ובביאה. בכסף - בית שמאי
אומרים: **בדינר ובשוק דינר**, ובית הלל אומרים: **בפרוטה ובשוק פרוטה**. וכמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר
האיטלקי. וקונה את עצמה בגט, ובמיתת הבעל. היבמה נקנית בביאה, וקונה את עצמה בחליצה, ובמיתת היבם.

- Q: On what basis is שוה כסף כנסת?
- Q: Is a source necessary to teach שוה כסף כנסת?
 - If so, then what is the source? And What might that tell us?
- Q: What is the scope of שוה כסף that is?

שוה כסף ככסף

- Q: On what basis is שוה כסף ככסף?
 - כסף and שוה כסף have the same value/worth
 - כסף = שוה כסף
 - שוה כסף achieves the formal status of כסף
 - “Conversion”
 - 2 different things, but both are effective
 - שוה כסף is effective just as כסף is effective

Do we need a מקור?

- Q: Is a source necessary to teach שוה כסף ככסף?
 - If so, then what is the source? And What might that tell us?
- If there is a source, do we always need one?

תוס- כל תום צריך מקור ששואה כסף ככסף

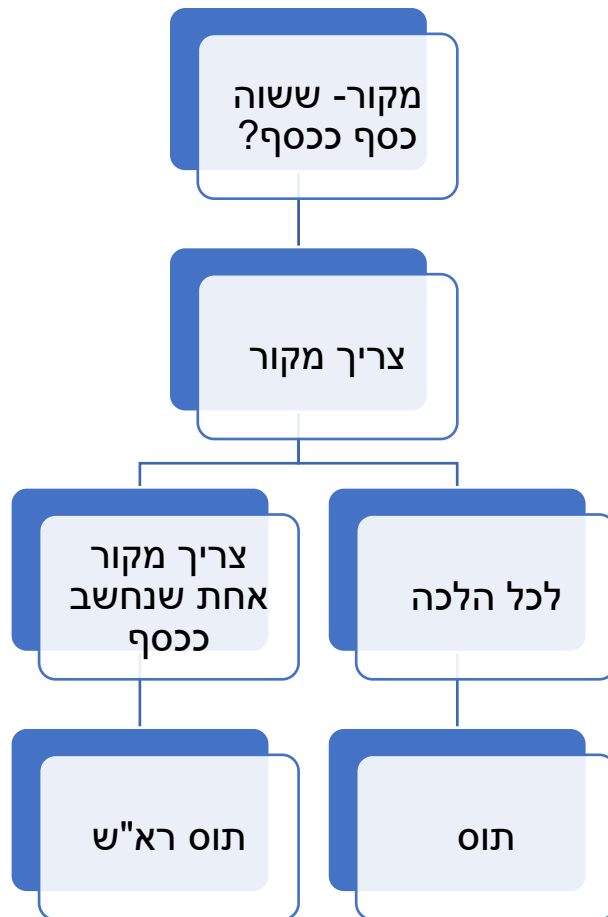
תוס קידושין ב.

....וא"ת ומנא לן דשואה כסף ככסף דהא לקמן (דף טז.) מיבעי ליה קרא גבי עבד עברי ישיב לרבות שואה כסף ככסף ופדיון הבן דכתיב ביה כסף ואמר לקמן (דף ח.) דרב כהנא שקל סודרא בפדיון הבן ומנא לן דשואה כסף ככסף ומיהו בפרק קמא דשבועות (דף ד:) דריש כלל ופרט וכלל אבל גבי ערכין דכתיב ביה כסף והקדש נמי דתנן (ערכין דף כז.) גבי המקדיש שדהו שהקדש נפדה בכסף ובשואה כסף מנלן דשואה כסף ככסף מיהו בהקדשות נמי אפשר דדרשינן כלל ופרט וכלל דהא אין הקדש נפדה בקרקע כדאמרינן בהזהב (ב"מ דף נד.) הרי אמרו אין הקדש מתחלל ע"ג קרקע דרחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו ולקמן (דף ה.) נמי אמרינן דאין פודין הקדש ומעשר שני בשטר אבל גבי קדושין וערכין מנלן דשואה כסף ככסף וי"ל דילפינן מע"ע וא"ת והא גבי נזיקין נמי כתב קרא כסף ישיב לבעליו ודרשינן בפ"ק דב"ק (דף ז.) ישיב לרבות שואה כסף ככסף וא"כ הו"ו נזיקין ועבד עברי שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין ויש לומר דתרוייהו צריכי דאי כתב עבד גרידא לא מצי למילף נזיקין מיניה לפי שמצינו שהקפיד הכתוב לענין מיטב וסד"א נמי כסף דוקא ולא שויו להכי איצטריך כסף ישיב גבי נזיקין וגבי ע"ע איצטריך נמי קרא דלא מצי יליף מנזיקין דהוה אמינא עבד דומיא דנזיקין ואם מיקני בקרקע ליבעי מיטב לכך איצטריך תרוייהו אי נמי י"ל אי כתב בעבד הוה אמינא דדין הוא שנקל עליו דיכול לפדות עצמו אפי' בשואה כסף כדי שלא יטמע בין העובדי כוכבים אבל גבי נזיקין דלא שייך למימר כך לא אמרי' הכי ואי כתב בנזיקין גרידא לא מצי למילף עבד מיניה דס"ד דלא יהיה שואה כסף ככסף בעבד לפי שגם הוא גרם לו לימכר על שנשא ונתן בפירות שביעית וכו' יוסי בר' חנינא דלקמן (ד' כ.) וס"ד דנחמיר עליו לומר דוקא כסף ולא שויו והא דאיצטריך קרא לפדיון הבן והקדש שואה כסף ככסף ולא יליף מנזיקין וע"ע =ועבד עברי= לפי שבא למעט קרקעות ושטרות שאין פודין בהן בכור אדם והקדשות.

תוס רא"ש - צריך מקור אחת ששזה ככסף ככסף

תוספות הרא"ש מסכת קידושין דף ב עמוד א

... אבל הכא גבי קידושין מנ"ל דשזה כסף ככסף וכן גבי ערכין דכתיב ביה כסף ואמרינן במס' ערכין דשזה כסף ככסף, וי"ל
דבכל דוכתא ילפי' מעבד עברי דרבי ביה קרא שזה כסף ככסף וה"ה נמי בכל דוכתא דכתיב ביה כסף, והא דאצטריך
כלל ופרט וכלל גבי פדיון הבן והקדשות לא לרבות שזה כסף אלא למעט קרקעות ושטרות שאין פודין בהם, והא
דמיבעי לן גבי ניזקין ישיב לרבות שזה כסף ככסף בפ"ק דב"ק היינו טעמא לפי שמצינו שהקפיד הכתוב לענין מיטב ס"ד
נמי דכסף דוקא, וגבי עבד עברי נמי איצטריך קרא דלא מצי יליף מניזקין דהו"א כי מקני בקרקע ליבעי מיטב.

(ה"א שעבד עברי ונזיקין שונים)

• תוס

- ה"א שנקל על העבד,
- או ה"א שנחמיר על המזיק
- תוס רא"ש- למרות ששואה כסף ככסף, יש דין של "מיטב"
- ה"א ששואה כסף לא נחשב "מיטב"
- חידוש- למרות שיש צורך במיטב, אפשר לשלם בשוואה כסף בנזיקין.